

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci

žalobce: I. Ř.
bytem X

zastoupen JUDr. Emil Flegel, advokát
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo nám. 449/3, 601 82 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2023, č. j. JMK 119358/2023, sp.
zn. S-JMK 167665/2022/OD/Bo,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včasnou žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) brojil žalobce proti výše citovanému rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“),

jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“ či „prvostupňový orgán“), ze dne 22. 9. 2022, č. j. ODSČ-11563/22-26, sp. zn. ODSČ-11563/22-KOU/PŘ (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“ či „prvostupňové rozhodnutí“ či „rozhodnutí o přestupku“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 15. 5. 2022 ve 13:26 hod. řídil motorové vozidlo tov. zn. Škoda, RZ: X, *mimo obec Brno*, na pozemní komunikaci ulice Hradecká, ve směru jízdy do centra města, *v místě před benzínovou čerpací stanicí AB-Oil (GPS souřadnice: šířka 49°15'23.591"N, délka 16°34'59.777"E)*, rychlostí 115 km/h, přičemž v daném úseku je stanovena dopravním značením nejvyšší dovolená rychlost jízdy 80 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ ve prospěch řidiče tedy byla žalobci jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 111 km/h. Uvedeným jednáním žalobce porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, takže z nedbalosti naplnil znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona.
3. Za uvedený přestupek uložil prvostupňový orgán žalobci podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu, s přihlédnutím k § 35, § 36, § 37, § 38, § 39 a § 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, pokutu ve výši 2 500 Kč. Současně byla žalobci prvostupňovým rozhodnutím uložena povinnost k náhradě nákladů správního řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul obsah správního spisu a průběh řízení o přestupku. Poté přezkoumal prvostupňové rozhodnutí a vypořádal námitky žalobce.
5. Žalovaný dospěl k závěru, že prvostupňový orgán zjistil všechny rozhodné okolnosti přestupku a z nashromážděných podkladů vyvodil správné závěry vedoucí k objasnění skutečného stavu věci. Z podkladů k přestupku pořízených PČR jednoznačně vyplývá, že PČR naměřila vozidlu řízenému žalobcem rychlost jízdy 115 km/h, resp. 111 km/h po odečtu toleranční odchylky.
6. Žalovaný k námitce žalobce na základě jednotlivých podkladů porovnal přesné místo spáchání přestupku. Konkrétně shrnul, že podle oznámení přestupku ze dne 20. 5. 2022 bylo překročení nejvyšší dovolené rychlosti zjištěno na pozemní komunikaci ulice Hradecká ve směru do centra, *v místě na mostě nad ulicí Hapalova*. Podle úředního záznamu PČR ze dne 15. 5. 2022 naopak mělo k přestupku dojít mimo město Brno na téže pozemní komunikaci *na úrovni benzínové čerpací stanice AB-Oil* směrem do centra města. Konečně v záznamu o přestupku ze dne 16. 5. 2022 je přesné místo překročení nejvyšší dovolené rychlosti určeno za pomoci GPS souřadnic vepsaných do rychloměrem pořízeného snímku vozidla (*GPS 49°15'23.591"N, 16°34'59.777"E*).
7. V této souvislosti žalovaný připustil, že i kdyby se údaje v jednotlivých podkladech mírně lišily, správní orgány staví především na tom nejpodstatnějším a nejpresnějším podkladu rozhodnutí, jímž je záznam o přestupku. Právě na něm je zachyceno nejen měřené vozidlo, jeho registrační značka a svazek paprsků, ale i výsledky měření rychlosti

a přesné GPS souřadnice místa, v němž ke změření rychlosti došlo. Veškeré údaje jsou přitom generovány elektronicky a nelze do nich zasahovat, či je jakkoliv měnit. V případě oznámení přestupku a úředního záznamu přitom jde jen o podpůrné podklady, na nichž samostatně nelze rozhodnutí vystavět. Vlivem přepisování jednotlivých formulářů se navíc v těchto podkladech mohou vyskytnout chyby v psaní.

8. V posuzované věci prvostupňový orgán správně vycházel ze záznamu o přestupku, na němž je zachycena fotografie vozidla žalobce, naměřené údaje rychlosti i přesné GPS souřadnice místa měření rychlosti. Veškeré tyto údaje správní orgán I. stupně převzal do výroku prvostupňového rozhodnutí, který je tak zcela správný, bezchybný a odpovídá realitě (tj. místu měření).
9. Jelikož má výrok rozhodnutí o přestupku základ v podkladech rozhodnutí, žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí jako zákonné a správné potvrdil.

III. Žaloba

10. Žalobce má napadené i prvostupňové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Napadené rozhodnutí navíc bylo vydáno v rozporu se zákonem.
11. Žalobce brojil proti tomu, že v dané věci nebylo prokázáno přesné místo spáchání přestupku. Výrok prvostupňového rozhodnutí je v rozporu s podklady rozhodnutí, v nichž je jako místo měření rychlosti uvedeno pokaždé jiné místo. Konkrétně v oznámení přestupku je uvedeno, že vozidlu byla změřena rychlost *v úseku vozovky na ulici Hradecká, ve směru do centra, a to v místě na mostě nad ulicí Hapalova*. Toto místo neodpovídá místu spáchání přestupku uvedenému ve výroku rozhodnutí o přestupku, v němž je uvedeno odlišné, podstatně vzdálené místo. Prvostupňový orgán přitom prováděl dokazování ve spise obsaženými listinami, včetně oznámení přestupku ze dne 20. 5. 2022. S ohledem na uvedené rozpory nebylo spolehlivě prokázáno, v jakém místě došlo ke změření rychlosti a logicky ani to, jaká byla v daném úseku nejvyšší dovolená rychlost.
12. Jestliže správní orgán I. stupně tvrdí, že k měření rychlosti došlo mimo obec, pak platí, že mimo obec je na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost 90 km/h, a nikoliv 80 km/h. Rovněž pokud tento orgán uvádí, že k měření rychlosti došlo na ulici Hradecká, ulice se nacházejí pouze v obcích, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h.
13. Zároveň žalobce namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí na podkladu prvostupňového rozhodnutí nejprve tvrdí, že k přestupku došlo „*mimo obec* Brno“, avšak dále ve svém rozhodnutí setrval a konzistentně uvádí, že k překročení nejvyšší dovolené rychlosti došlo „*v obci*“. Uvedený rozpor žalovaný nijak nevysvětlil a neobjasnil, jak k uvedenému závěru dospěl. Konečně pokud žalovaný zdůraznil potřebu vycházet pro účely určení přesného místa přestupku ze záznamu o přestupku a v něm vepsaných GPS souřadnic, pak žádný ze správních orgánů dokazování GPS souřadnicemi neprováděl.
14. Pro shora uvedené důvody žalobce krajskému soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí společně s rozhodnutím o přestupku zrušil. Současně požádal nahradit náklady soudního řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

15. Ve **vyjádření** k žalobě ze dne 5. 1. 2024 žalovaný setrval na své argumentaci a odkázal na části napadeného rozhodnutí, v nichž se věnoval určení místa spáchání přestupku. Přitom zdůraznil, že přesné místo překročení nejvyšší dovolené rychlosti jasně vyplývá ze záznamu o přestupku ze dne 16. 5. 2022 obsahujícího GPS souřadnice měření rychlosti.
16. Žalovaný uznal, že při zpracování napadeného rozhodnutí došlo na několika místech ke zřejmé nesprávnosti, jestliže v odůvodnění rozhodnutí žalovaný nesprávně uvedl, že žalobce přestupek spáchal „*v obci*“ namísto „*mimo obec*“. V tomto případě se jedná o chybu v psaní, která nedopatřením vznikla přepisem rozhodnutí, přičemž z obsahu spisu a především z GPS souřadnic je zřejmé, že se místo přestupku nachází *mimo obec*. Danou chybu již přitom žalovaný napravil v opravném usnesení ze dne 4. 1. 2024, č. j. JMK 1284/2024, sp. zn. S-JMK 171149/2023/OD/Bo.
17. V rámci **repliky** ze dne 1. 2. 2024 žalobce především poukázal na to, že opravné usnesení bylo vydáno v rozporu se zákonem. Uvedl, že postupem podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je možné opravit jen zřejmé omyly v písemném vyhotovení rozhodnutí jako např. evidentní písařské chyby, chyby v počtech a překlepy či jiné nesprávnosti, které jsou na první pohled každému zřejmé. Prostřednictvím opravného usnesení nelze změnit obsah samotného rozhodnutí a upravit skutková zjištění a provedené právní hodnocení.
18. Jestliže žalovaný v reakci na podanou žalobu vydal opravné usnesení, jímž změnil údaj o místě přestupku, svým postupem *de facto* napravil skutkové a právní vady pravomocného rozhodnutí. Zřejmé vady navíc musí být zřetelné již na první pohled bez nutnosti znalosti správního spisu. Pokud žalovaný ve svém rozhodnutí několikrát uvedl protichůdné údaje stran místa přestupku, nemůže být čtenáři bez dalšího zjevné, který z těchto údajů je správný.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

19. Z oznámení přestupku PČR ze dne 20. 5. 2022 plyne, že žalobce dne 15. 5. 2022 v 13:26 hod. na pozemní komunikaci ul. Hradecká v Brně, ve směru do centra, *v místě na mostě nad ulicí Hapalova*, řídil motorové vozidlo rychlostí 111 km/h (po odečtu toleranční odchylky), přičemž v daném úseku byla dopravní značkou stanovena maximální dovolená rychlost 80 km/h. Tím měl porušit povinnost podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a naplnit znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona. Měření rychlosti bylo provedeno měřícím zařízením zn. RAMER10 C a přestupkové jednání žalobce bylo zachyceno na radarovém snímku č. 9034.
20. Z úředního záznamu ze dne 15. 5. 2022 popisujícího bližší okolnosti spáchání přestupku soud dále zjistil, že dne 15. 5. 2022 prováděla policejní hlídka dopravního inspektorátu PČR dohled nad bezpečností silničního provozu v civilním služebním vozidle, které bylo vybaveno měřícím zařízením rychlosti. Když hlídka projížděla ul. Hradeckou, v úseku mimo město Brno, *na úrovni benzínové čerpací stanice AB-Oil*, směrem do centra města, vedle ní projelo v levém jízdním pruhu vozidlo žalobce, jemuž byla naměřena rychlost 115 km/h (bez metrologické odchylky) v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 80 km/h. Nato se hlídka za vozidlem rozjela, na mostě vedoucím nad ulicí Gromešova (v místě nájezdu z ulice Hapalova) rozsvítila na služebním vozidle modrý maják a vozidlo žalobce bezpečně svedla do odstavného pruhu.

21. Ve správním spisu je založen taktéž záznam o přestupku ze dne 16. 5. 2022 v podobě výstupu z měřiče rychlosti, který kromě tří barevných fotografií žalobcova vozidla obsahuje i skutečnou rychlost jízdy a GPS souřadnice místa, kde ke změření překročení nejvyšší dovolené rychlosti došlo. Správní spis sestává též z ověřovacího listu měřiče rychlosti č. 210/21, fotodokumentace zachycující žalobce bezprostředně po zastavení vozidla, výpisu z evidenční karty řidiče ze dne 7. 6. 2022 a mapových podkladů zobrazujících místo a nejbližší okolí přestupkového jednání.
22. Příkazem ze dne 8. 6. 2022 uznal prvostupňový orgán žalobce vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, jenž měl žalobce spáchat mimo obec Brno, na pozemní komunikaci ulice Hradecká, ve směru jízdy do centra města, *v místě před benzínovou čerpací stanicí AB-Oil (GPS souřadnice: šířka 49°15'23.591"N, délka 16°34'59.777"E)*. Po podání odporu oznámil správní orgán I. stupně žalobci pokračování v řízení o přestupku a nařídil ústní jednání ve věci, k němuž se žalobce bez omluvy nedostavil. Následně bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, proti kterému žalobce podal blanketní odvolání, které na výzvu správního orgánu doplnil o odvolací důvody. O odvolání posléze žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, jež je předmětem řízení před krajským soudem.

VI. Posouzení věci krajským soudem

23. Krajský soud předně posoudil splnění podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána ve lhůtě dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejm. § 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
24. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu krajský soud vycházel ze správního spisu předloženého žalovaným.
25. Soud ve věci rozhodl v souladu s 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili a zdejší soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
26. Žaloba **není důvodná**.
27. Úvodem právního posouzení věci se krajský soud zabýval namítanou *nepřezkoumatelností* obou správních rozhodnutí. Pokud by totiž soud vyhodnotil tuto námitku jako důvodnou, směřovala by bez dalšího ke zrušení rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Již z povahy věci se nelze zabývat hmotně právní otázkou věci za situace, neobstojí-li rozhodnutí po stránce formální. Vlastní soudní přezkum je proto možný jen za předpokladu, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je současně opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je jasné patrné, proč správní orgán rozhodl o věci tak, jak uvedl ve výroku. Tradičně přitom platí, že s institutem nepřezkoumatelnosti je potřeba zacházet nadmíru obezřetně a vyhradit jeho užití jen tam, kdy vady v odůvodnění reálně brání soudu v tom, aby správní rozhodnutí přezkoumal (srov. k tomu např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25; obdobně taktéž i usnesení rozšířeného senátu téhož soudu ze dne

5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123; veškerá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
28. Ve světle citované judikatury krajský soud důkladně posoudil zejména z hlediska principu jednoty správního řízení napadené rozhodnutí v návaznosti na rozhodnutí prvostupňové a dospěl k závěru, že tato z hlediska požadavku přezkoumatelnosti zcela ob stojí. Co se týče prvostupňového rozhodnutí, pak zdejší soud uvádí, že z jeho obsahu je *prima facie* zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, i to, jakým způsobem uvažil o relevantních skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při jejich posuzování a hodnocení. Rozhodnutí o přestupku obsahuje veškeré zákonné náležitosti a jeho odůvodnění plně odpovídá skutkovým a procesním okolnostem řešené věci. Ke skutkovým zjištěním učinil prvostupňový orgán zcela jednoznačné právní závěry, které dostatečně podporují užitý výrok a přímo odpovídají jeho obsahu. Jelikož ani žalobce netvrdil žádné konkrétní důvody svědčící o nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí, neshledal zdejší soud žádné překážky bránící jeho věcnému přezkumu.
29. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí pak žalobce namítal, že je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro vnitřní rozpory odůvodnění. V této souvislosti žalobce poukázal na to, že žalovaný v textu odůvodnění zmiňuje odlišná vzájemně se vylučující místa spáchání přestupku, jestliže na jednu stranu tvrdí, že k překročení nejvyšší dovolené rychlosti došlo „*v obci*“, a na druhou stranu uvádí, že měl žalobce přestupek spáchat „*mimo obec (město) Brno*“.
30. Krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného důsledně přezkoumal a souhlasí s žalobcem, že uvedení dvou odlišných lokací, v nichž se měl žalobce přestupku dopustit, na první pohled jistě neodpovídá požadavkům kladeným na přesvědčivost a jednoznačnost odůvodnění a oprávněně může vyvolávat pochybnosti stran toho, který z uvedených údajů je správný, resp. reprezentuje právě názor žalovaného. Případné pochybnosti jsou pak v souzené věci ještě umocněny tím, že ze strany žalovaného nejde pouze o ojedinělý omyl, neboť se rozdílné označení místa přestupku v textu odůvodnění vyskytuje vícekrát. Navzdory vyšší míře chybovosti, jež nasvědčuje poněkud laxnímu přístupu žalovaného při tvorbě rozhodnutí, však zdejší soud po zralé úvaze dospěl k závěru, že s ohledem na celkový obsah a strukturu napadeného rozhodnutí, jakož i povahu jednotlivých pasáží odůvodnění obsahujících odlišné údaje, lze za užití systematického výkladu dané rozpory spolehlivě překonat a s dostatečnou jistotou určit ten údaj o místu spáchání přestupku, jenž je věcně správný.
31. Krajský soud vycházel z toho, že žalovaný výrokem napadeného rozhodnutí v plném rozsahu potvrdil rozhodnutí o přestupku a odvolání zamítl, tedy jeho záměrem bylo i odůvodnění napadeného rozhodnutí konstruovat tak, aby stvrdil správnost závěrů prvostupňového orgánu. Jelikož pak odvolání žalobce směřuje do oblasti skutkových zjištění (nedostatečné zjištění místa spáchání přestupku), je podstatné, jak žalovaný specifikoval místo přestupku právě v té části odůvodnění svého rozhodnutí, v níž přezkoumával závěry správního orgánu I. stupně z hlediska zjištěného skutkového stavu věci a hodnotil poznatky vyplývající z jednotlivých podkladů. Krajský soud uvádí, že ve všech těchto klíčových částech žalovaný konstantně tvrdí, že k překročení nejvyšší dovolené rychlosti došlo *mimo obec (město) Brno*, a nikoliv na jejím území. Současně se žalovaný v plném rozsahu ztotožnil s výrokem prvostupňového orgánu, podle něhož k vytýkanému jednání došlo *na pozemní komunikaci ulice Hradecká mimo město Brno*.

Opačný údaj je uveden pouze v těch částech odůvodnění, ve kterých se žalovaný věnoval naplnění formálních a materiálních znaků přestupku a zabýval se možnou podjatostí zasahujících policistů. Tyto části odůvodnění přitom lze s ohledem na důvody vedoucí k vydání napadeného rozhodnutí (v odvolání zpochybňované skutečnosti) považovat za vedlejší a druhořadé, neboť v nich posuzované aspekty žalobce nijak nerozporoval a akceptoval již závěry vyslovené prvostupňovým orgánem v jeho rozhodnutí.

32. To, že se přestupkové jednání žalobce ve skutečnosti odehrálo mimo obec, pak dle zdejšího soudu potvrzují též GPS souřadnice uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Totiž tím, že žalovaný do odůvodnění svého rozhodnutí pro účely bližší specifikace místa přestupkového jednání přejal GPS souřadnice odkazující na místo nacházející se na pozemní komunikaci ulice Hradecká v úseku *mimo* město Brno (49°15'23.591"N, 16°34'59.777"E), dal dle zdejšího soudu jednoznačně najevo své stanovisko stran místa spáchání přestupku. Odkaz na GPS souřadnice je přitom v odůvodnění rozhodnutí obsažen vícekrát, a to vždy v té části odůvodnění, již žalovaný přímo reagoval na odvolací námitky. Za těchto okolností jde o jasnou indicii podporující závěr, že také z pohledu žalovaného k přestupku skutečně došlo právě *mimo obec*.
33. Současně zdejší soud připomíná, že předmětem nynějšího soudního řízení je ochrana veřejných subjektivních práv žalobce, nikoliv třetích osob bez vazby na projednávaný skutek. S ohledem na průběh řízení o přestupku a podklady, na základě nichž správní orgány rozhodovaly, muselo být žalobci zřejmé, že je stíhán pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti, jehož se měl dopustit *mimo obec*. Skutečnost, že měl žalobce přestupek ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu spáchat mimo hranice obce, jasně vyplývá jak z podkladů pořízených PČR, tak i příkazu ze dne 8. 6. 2022, jímž došlo k zahájení správního řízení (dle výroku byl přestupek spáchán *mimo obec Brno*). Při dodržení principu totožnosti skutku pak bylo místo přestupku zcela shodně vymezeno i ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Krajský soud opětovně zdůrazňuje tzv. zásadu jednotnosti správního řízení, dle níž tvoří rozhodnutí správních orgánů na obou stupních jediný a vzájemně se doplňující celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47).
34. Na základě shora uvedených úvah tak dospěl zdejší soud k závěru, že ani napadené rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelností netrpí. Třebaže jeho odůvodnění skutečně obsahuje několik nesprávných údajů, tyto *per se* nemají dostatečný potenciál k tomu učinit výsledné rozhodnutí věcně nepřezkoumatelným. Protože lze veškeré nesrovnalosti výkladově odstranit (překonat), bylo by zcela formální a v rozporu se smyslem a účelem institutu nepřezkoumatelnosti, pokud by zdejší soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je tradičně založena zejména na nedostatku důvodů skutkových, nikoli na dílčích nedostatcích odůvodnění rozhodnutí (viz k tomu již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2007, č. j. 5 Afs 172/2006-115). Krajský soud vyhodnotil námitku žalobce jako nedůvodnou.
35. V rámci soudního přezkumu se krajský soud dále zabýval tím, zda napadené rozhodnutí splňuje kritérium *zákonnosti*. V této souvislosti žalobce především namítal, že správní orgány v průběhu přestupkového řízení neprokázaly místo spáchání přestupku. Současně argumentoval též tím, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v rozsahu určení místa překročení nejvyšší dovolené rychlosti nezákonný pro rozpor s obsahem podkladů rozhodnutí.

36. Co se týče vymezení místa přestupku ve výroku správního rozhodnutí, krajský soud připomíná ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, jež opakovaně zdůraznila, že vymezení místa spáchání přestupku je obligatorní a nepostradatelnou náležitostí výroku rozhodnutí správního orgánu, přičemž jeho nedostatečnou specifikaci ve výroku nelze nahradit tím, že je přesné místo spáchání přestupku zjistitelné z odůvodnění rozhodnutí, příp. obsahu správního spisu (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73). Platná judikturní východiska ohledně vymezení místa přestupku u přestupku spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti Nejvyšší správní soud přehledně shrnul v rozsudku ze dne 16. 7. 2015, č. j. 4 As 63/2015-52, v němž mj. uvedl, že: „místo spáchání přestupku lze určit s větší či menší přesností, přičemž je třeba odmítnout úvahy o nutnosti specifikovat místo spáchání přestupku v každém případě s přesností na 1 m pomocí GPS souřadnic.“ V případě přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti tak judikatura nepožaduje, aby bylo místo přestupkového jednání ve výroku vymezeno konkrétně tzv. na metr přesně, ale s ohledem na kontext dané věci postačí i obecnější vymezení místa, kde došlo ke spáchání přestupku (viz též např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39, či ze dne 11. 3. 2016, č. j. 4 As 270/2015-42).
37. Smyslem konkrétně vymezeného místa přestupku ve výroku rozhodnutí je, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jiným jednáním, přičemž posouzení, zda je určení místa spáchání přestupku ve výroku dostatečně konkrétní, je třeba hodnotit vždy *ad hoc* s ohledem na skutkové okolnosti dané věci. Požadavku na vymezení dostatečně určitého místa spáchání přestupku pak lze dostát především uvedením popisného čísla budovy, v jejíž blízkosti měl být daný přestupek spáchán, nebo odkazem na v okolí *dominantní objekt* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 4 As 63/2015-52). Jak současně dovodil Nejvyšší správní soud, u přestupků spočívajících v překročení nejvyšší dovolené rychlosti bude ve výroku rozhodnutí správního orgánu místo spáchání přestupku vždy vymezeno určitým úsekem komunikace více či méně dlouhým, přičemž přesné místo změření vozidla je seznatelné z fotografie z měřicího zařízení, která je součástí záznamu o přestupku (srov. zde např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2019, č. j. 10 As 232/2018-41).
38. V nyní projednávané věci vymezil prvostupňový orgán místo spáchání přestupku následujícím způsobem: *mimo obec Brno, na pozemní komunikaci ulice Hradecká, ve směru jízdy do centra města, v místě před benzínovou čerpací stanicí AB-Oil (GPS souřadnice: šířka 49°15'23.591"N, délka 16°34'59.777"E)*. Zdejší soud konstatuje, že takové vymezení místa přestupku obsahující nejen označení pozemní komunikace a směru jízdy, v němž k překročení nejvyšší dovolené rychlosti došlo, ale i v okolí dominantní objekt (budovu), jakož i přesný údaj o GPS souřadnicích, je dostatečně konkrétní, nezaměnitelné a nepochybně konvenuje požadavkům citované judikatury. Současně zdejší soud nesdílí přesvědčení žalobce, že by místo přestupku uvedené ve výroku rozhodnutí o přestupku bylo v rozporu s podklady rozhodnutí. Po přezkoumání správního spisu dospěl soud k závěru, že veškeré údaje o místě spáchání přestupku, jež prvostupňový orgán převzal do výroku svého rozhodnutí, mají patřičnou oporu v podkladech obsažených ve správním spisu, zejména policií opatřených materiálech. Ty přitom popisují rozhodné okolnosti spáchání přestupku totožným způsobem a po stránce specifikace přestupkového jednání a jeho zjištění hlídkujícími policisty nevykazují žádné zásadní rozpory.

39. Pokud žalobce poukazoval na to, že výrok rozhodnutí o přestupku přesně neodpovídá údajům obsaženým v oznámení přestupku ze dne 20. 5. 2022, dle něhož měl žalobce přestupek spáchat *v úseku ul. Hradecká, ve směru do centra, a to v místě na mostě nad ulicí Hapalova*, pak zdejší soud uvádí, že popis skutku v oznámení přestupku představuje pouze předběžnou informaci o tom, že byl (dle názoru policie) spáchán přestupek a jak k němu mělo dojít. Správní orgány nejsou přesným vymezením skutku v oznámení přestupku vázány a nemají povinnost údaje uvedené policisty převzít (tím méně doslovně) do výroku rozhodnutí. Navíc, žalovaný v napadeném rozhodnutí přesvědčivě a logicky vysvětlil, proč prvostupňový orgán z popisu místa přestupku obsaženého v oznámení přestupku ze dne 20. 5. 2022 vycházel jen částečně a dal přednost jiným podkladům rozhodnutí.
40. Žalovaný správně upozornil, že pro účely určení přesného místa překročení nejvyšší dovolené rychlosti je třeba vycházet ze záznamu o přestupku ze dne 16. 5. 2022 obsahujícího jak detailní fotografie vozidla žalobce, tak i přesné GPS souřadnice místa na pozemní komunikaci, v němž bylo předmětné vozidlo hlídkujícími policisty změřeno. Právě fotografický snímek rychloměru v kombinaci s vepsanými GPS souřadnicemi jednoznačně vykazuje, že žalobce v daný okamžik na daném místě překročil zákonem stanovenou nejvyšší dovolenou rychlost jízdy (srov. k tomu již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2019, č. j. 10 As 232/2018-41). Samotný proces spočívající v „propsání“ údajů o měření do záznamu o přestupku přitom probíhá v plně automatizovaném režimu, pročez je jakákoli manipulace či případná úprava naměřených údajů ze strany policistů či jiných osob vyloučena (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2011, č. j. 9 As 76/2010-76).
41. Krajský soud tak stejně jako správní orgány nemá s ohledem na povahu záznamu o přestupku pochybnosti, že k překročení nejvyšší dovolené rychlosti došlo v úseku vymezeném ve výroku prvostupňového rozhodnutí, tedy ještě *„před benzínovou čerpací stanicí AB-Oil“*, nikoliv až *na mostě vedoucím nad ulicí Hapalova*, jak je nepřesně uvedeno v oznámení přestupku. Oproti záznamu o přestupku se v případě oznámení přestupku jedná o úkon vyhotovený policisty, a to zpravidla vždy až s nemalým časovým odstupem od zjištění přestupku – v souzené věci bylo oznámení vypracováno po pěti dnech od změření rychlosti. To mohlo způsobit nepřesné vyjádření v oznámení o přestupku, které ovšem není důkazem spáchání přestupkového jednání (viz k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2020, č. j. 8 As 310/2018-69).
42. Obdobně zdejší soud nepochybuje ani o tom, že v daném úseku bylo dovoleno jet maximálně rychlostí 80 km/h. V tomto ohledu přitom zdejší soud odkazuje na ve správním spise založené mapové podklady (obsahující i panoramatické snímky z ulice, tzv. „Street View“), z nichž je jasně patrná přítomnost dopravní značky omezující v rozhodném úseku nejvyšší dovolenou rychlost na 80 km/h. Tyto podklady žalobce nijak nerozporoval a v rámci správního řízení ani v žalobě neprokázal, že by v daném úseku měla být nejvyšší dovolená rychlost stanovena odlišně (např. v důsledku místní či přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích). Závěrem zdejší soud dodává, že všechny podklady, na jejichž základě správní orgány rozhodly o vině žalobce, byly předmětem dokazování při ústním jednání dne 31. 8. 2022, k němuž se žalobce bez omluvy nedostavil, čímž se sám připravil o možnost na skutková zjištění správních orgánů adekvátně reagovat.

43. Krajský soud tedy uzavírá, že v nyní projednávané věci bylo místo spáchání přestupku i nejvyšší dovolená rychlost v tomto místě spolehlivě prokázány. Námitka žalobce tudíž není důvodná.
44. Konečně pokud se týče argumentace žalobce uplatněné v replice ze dne 1. 2. 2024, již žalobce brojil proti vydání opravného usnesení ze dne 4. 1. 2024, č. j. JMK 1284/2024, sp. zn. S-JMK 171149/2023/OD/Bo (dále jen „opravné usnesení“), krajský soud zdůrazňuje, že předmětem nynějšího soudního řízení je výhradně přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného, nikoli přezkum opravného usnesení. Jak přitom krajský soud uvedl výše (viz body 30 až 34), napadené rozhodnutí je přezkoumatelné samo o sobě (i bez potřeby vydání opravného usnesení), jelikož z kontextu odůvodnění a dalších okolností řešené věci jasně vyplývalo, že úmyslem žalovaného bylo v odůvodnění rozhodnutí uvést jako místo spáchání přestupku údaj *mimo obec místo v obci*. Vydáním opravného usnesení, jímž žalovaný nedostatky v odůvodnění napadeného rozhodnutí odstranil, tak nemohlo dojít k zásahu do hmotných (ani jiných) práv žalobce. Jen na okraj pak krajský soud dodává, že podle odborné komentářové literatury i ustálené judikatury správních soudů (srov např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2020, č. j. 5 As 201/2019-28), nemá opravné usnesení hmotněprávní účinky a nelze se proti němu bránit pomocí žaloby ve správním soudnictví.

VII. Závěr a náklady řízení

45. Ze shora uvedených důvodů neshledal krajský soud žalobu důvodnou, a proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
46. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzené věci nebyl žalobce úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, resp. ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. listopadu 2024

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.

samosoudce